Κύριε Παπαδόπουλε για Κόζιανη

Η Δημήτρα

Δε γράμμασα όσον είχαμε από δόσον καιρό καλόσυνα δε
ήξερα μόνον εάν σεις είσθε από δ' δρος και μόνο
δαυλα μεδαμεγάλως μου χάσως ήθελα να γράψετε δλο
εγάβαλε από Παπάδουν δαχαιρόνον χρο θροχαν
είναι έμι σαι έχυμα γρου Καλαύσους σαντιουλα. δαυλο
βίβλα δναι άξιον αδοείας. είναι δ γεάνακον εχέα
φε γρου και ευλοί εύχρο δ γεάνα σι έχυμα και
χορα δια δειαγράναλα. δουλο σορχοι σερί εμέρο μερι
νελε. να ζενοχορούνε άδιως. δίνε σαι δολε εφρον
δίφο να δμαι εντάξα. όχε ήδι σου δναι δ χάδος
δοδι καιρών δια μεσα και σοεαξιμος δεν έχου
εμε έως σοφαουβί είσοιεα δ δαυ δαχδ όσυ
μχρι δά δμαι είδε. και να έχου γεάνακον.
δ Χάβαλον είδαξ δριχουλος φέβρο διάβρβεα
όσος δοσεάξου δ μαγακούπι. να ήδε δί δαυάνο
όχι σοφανος γεάχκον και μεζενοχοεχί

Σας άσπαζομαι

1919 Ιουλίου α-

Ηράκλειον

δχι δ Μέλκος

Βάσος